ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἰδιοκτήτης: ΧΑΡ. Β. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ Ν. ΓΚΑΪΔΑ

ἠρραβωνίσθησαν

ΓΑΜΟΙ

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν 4ην τρέχ. εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου (Κυψέλης) ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. ΝΙΚ. Χ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ ἐξ Αἰγιαλείας μετὰ τῆς διδος ΤΑΝΙΑΣ ΚΑΡΑΜΟΛΕΓΚΟΥ, γυναικαδέλφης τοῦ συμπολίτου ἀντισυνταγματάρχου κ. Λάμπη Σταυροπούλου, πολιτευτοῦ τοῦ νομοῦ μας. Παράνυμφος παρέστη ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Σταῦρος Δαμιανίδης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

Ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΗΤΤΑΣ τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Ἰσαφυγιάννη γεννηθεὶς εἰς Ἄνω Ἀχαΐαν καὶ κατοικῶν ἐν Πάτραις καὶ ἡ ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΗΛΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Ἀγγελικῆς τὸ γένος Λυκοθανάση γεννηθεῖσα εἰς Πλανιτέρον Καλαβρύτων καὶ κατοικοῦσα εἰς Κουκοῦλι Πατρῶν μέλλουν νὰ ἔλθουν εἰς γάμον τελεσθησόμενον ἐν Πάτραις.

Ὁ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΖΑΝΗΣ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Τζόγιας γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν εἰς Δρέπανον Πατρῶν καὶ ἡ ΕΥΘΑΛΙΑ ΔΑΒΙΛΑ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Γιαννούλας τὸ γένος Χρυσανθοπούλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα εἰς Σαρκουνὰ Νέου Ἐρινεοῦ μέλλουν νὰ ἔλθουν εἰς γάμον τελεσθησόμενον εἰς Σαρκουνὰ Νέου Ἐρινεοῦ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ὁ ἰατρὸς κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΠΙΠΙΛΗΣ ἐπανῆλθεν ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἔνθα ἐπὶ 4ετίαν εἰδικεύθη εἰς τὰ νοσήματα τῆς καρδίας πλησίον τοῦ διασήμου καθηγητοῦ τῆς καρδιολογίας WILSON, ἐγκατέστησε δὲ τὸ ἰατρεῖον του ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ ὁδῷ Σκουφᾶ ἀριθ. 32. Δέχεται καθ' ἑκάστην 4 – 7 μ. μ.

***

Ὁ δερματολόγος ἰατρὸς κ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ε'ς Ἀμερικὴν ἐπιστημονικοῦ του ταξειδίου, ἐκπαιδευθεὶς εἰδικῶς εἰς τὴν ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΝ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΝ καὶ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ, ἐπανῆρχισε κανονικῶς τὰς ἐργασίας του καὶ δέχεται ὁδὸς Βότση 20 9—12 καὶ 4—6 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τηλ. 20—14.

***

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ἐργαστήρια ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ἰατροῦ—εἰδικοῦ ἀκτινολόγου, πλατεῖα Γεωργίου Α —Κορίνθου. Τηλ. 32.72.

***

Οἱ ὀδοντίατροι κ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΚΟΥΡΑΣ καὶ ΘΕΟΔΩΡΑ ΣΚΟΥΡΑ δέχονται εἰς τὸ ἰατρεῖον των Γεροκωστοπούλου καὶ Ρήγα Φεραίου 98, καθ' ἑκάστην.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΓΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, εἰδικὸς φυματιολόγος, τέως ἐπιμελητὴς τοῦ σανατορίου «Σωτηρία», δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου 30, Τηλεφ. 35—58, καθ' ἑκάστην 4—8, ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

***

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἰατρὸς κ. ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25. Τηλ. 28—77, ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑ—ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ἀριστοῦχος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου δι' ὑποτροφίας, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Ἁγ. Νικολάου 60, τηλ. 21—81. Οἱ πτωχοὶ δωρεὰν ἑκάστην Δευτέραν—Τετάρτην—Παρασκευὴν 3—4 μ. μ. καὶ ἡσφαλισμένοι ΙΚΑ.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΑΛΕΒΙΖΑΤΟΣ Ὠτορινολαρυγγολόγος Ἐπιμελητὴς Δημ. Νοσοκομείου Ἀθηνῶν «Ἑλπίς». Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του 12—2 καὶ 5—7 μ. μ. Διασταύρωσις Σίνα καὶ Βησσαρίωνος 9, ἐναντι Ἀκαδημίας. Τηλ. 22—347 ΑΘΗΝΑΙ.

***

Ἐργαστήριον ἐλευθέρων σπουδῶν κοπτικῆς διδος ΒΑΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ (ὁδὸς Καναγάρη 96). Ἀναλαμβάνει ὑπευθύνως τὴν τελείαν ἐκμάθησιν κοπτικῆς—ραπτικῆς ἐντὸς διμήνου διὰ κάθε γραμματισμένο ἢ ἀγράμματο κορίτσι. Ἀναλαμβάνει καὶ οἰκοτρόφους τηλ. 34—00. (Ἔτος ἱδρύσεως 1938).

***

ΘΕΟΔΩΡΑ Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον της Ἁγίου Νικολάου 33, τηλ. 30—94.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ ἰατρὸς παθολόγος, δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του, Ρήγα Φεραίου 98, τηλ. 33—92.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ οἱ μέχρι σήμερον ἐκδοθέντες τόμοι τοῦ ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ ὁ «Ἥλιος» εἰς τιμὴν συμφέρουραν (οἱ δύο τόμοι δεμένοι). Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ δύο οἰκόπεδα ἐκ 550 περίπου πήχεων, τὸ ἓν ὁδὸς Βασιλειάδου καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὴν ὁδὸν Λημ. Ὑψηλάντου κάτωθι τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ: Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ἔναρξις παραστάσεων τοῦ θιάσου Μίμη Κοκκίνη—Ρένας Ντόρ. III

ΑΙΓΛΗ: Σήμερον 5—11 «Μοντάνα» ἔγχρωμον.

ΑΣΤΥ: Σήμερον 4—12 «Φιέστα» ἔγχρωμον.

ΙΝΤΕΑΛ: Σήμερον 6—12 «Ἀψὶς τοῦ θριάμβου».

ΠΑΝΘΕΟΝ: Σήμερον 5—11 δύο ἔργα «Αἰχμάλωτοι τοῦ πάθους» καὶ «Κισμέτ» ἔγχρωμον.

ΡΕΞ: Σήμερον 6—12 «Φλόγα καὶ βέλος» ἔγχρωμον.

ΤΙΤΑΝΙΑ: Σήμερον 4—12 δύο ἔργα «Ἐπίθεσις ἀνθρωποφάγων» καὶ «Στὴν ἄβυσσο τῆς ἁμαρτίας».

ΕΝΩΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΥΝΔΥΟΥΧΩΝ ΑΧΑΪΑΣ «Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ»

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 18ην Φεβρουαρίου ἐ ἔ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως (Διαστικτὸν Μέγαρον ὁδὸς Μαιζῶνος 171) πρὸς συζήτησιν τῶν ἑξῆς θεμάτων:

1) Συζήτησις καὶ ἔγκρισις τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1951.

2) Ἔγκρισις τῶν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1951 μέχρι τῆς 18 Φεβρουαρίου ἰδίου ἔτους γενομένων δαπανῶν.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν 22αν Φεβρουαρίου ἐ. ἔ ἡμέραν Πέμπτην, κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, πρὸς συζήτησιν τῶν αὐτῶν θεμάτων.

Ἐν Πάτραις τῇ 12—2—1951

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Λάζαρης

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ι. Ἀναγνωστόπουλος

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθενται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 20 Φ)ριου τοῦ ἔτους 1951 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 μεσημβρινὴν εἰς τὸ Γραφεῖον Δ)σεως Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ἡ προμήθεια λιθίνων καπακείων διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὑπονόμων τῆς πόλεως.

Προϋπολογισμὸς δαπάνης δραχ. 5.500.000.

Ὁ Δήμαρχος
Κ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ

15ης Φεβρουαρίου 1951

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

1881 καὶ 86	29.000
1889 Παγ.	25.000
1890 Λαρ.	24.500
1893 Κεφ.	28 000
1893 Μον.	20 000
1907 Ἀμ.	5.000
1902 Ε. Σ.	21.000
1910	22.000
1914	33.000

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Τράπεζα Ἑλλάδος	1.130.000
Τράπεζα Ἐθνικῆς	10.500.000
Τράπεζα Ἀθηνῶν	57 500
Ἐμπορικὴ	77.000
Κτηματικὴ	150.000
Λαϊκὴ	400.000

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Λιπασμάτων	190.000
Χρωματουργίας	185 000
Ἐριουργίας	38 000
Πειρ.-Πατραϊκῆς	185.000
Ἄτλας	21.000
Ἡρακλῆς	142.000
Τιτὰν	82.000
Χαλκίδος	27 000
Πυριτιδοποιείου	170.000
ΕΤΜΑ	81.000
Χρυσαλλὶς	50.000

ΤΙΜΗ ΛΙΡΑΣ

Χρυσῆ Λίρα 226.500

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πετρελαιομηχανὴ «Γκάντερ» ὁριζόντια 250 στροφῶν ἵππων 19 - 21 ἐν καλῇ καταστάσει παραδοτέα ἐν λειτουργίᾳ μὲ καινουργῆ ἀνταλλακτικά: πουκάμισο, ἔμβολον, μπέκ, προσκέφαλο, βαλβίδες, καπάκι, κυλίνδρου ἄπαντα τοῦ ἐργοστασίου της. Πληροφορίαι Βασ. Σπανόν, Ρήγα Φεραίου καὶ Πατρέως.

ΕΙΣ ΛΕΧΑΙΝΑ πωλεῖται εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀγορᾶς δυόροφο γωνιαῖο σπίτι εἰς λογικὴ τιμή. Πληροφορίαι εἰς τὸν δικηγόρον κ. Δημ. Τσουμπελῆν, Λαιχενᾶ.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ ΠΕΝΘΗ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

(Ἀνθυποπλοίαρχος Ε. Ν. ἐξ Ἐρύσσου-Κεφ)νίας ἐτῶν 35)

Τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου τὰ θαλάσσια ἀτυχήματα πλήττουν δυστυχῶς, μεταξὺ τῶν πρώτων περιφερειῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν Κεφαλλωνιά. Τὴν φορὰν δὲ αὐτὴν εἰδικῶς ἐπλήγη ἡ περιφέρεια τῆς Ἐρύσσου.

Τὸ τραγικὸ δυστύχημα τοῦ ὑπὸ σημαίαν Λιβερίας Ἑλ-

Ὁ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος κατὰ τὸ 1940

ληνικοῦ φορτηγοῦ «Ἀτλαντὶς Ντάσις» μέσα στὸ λιμάνι τοῦ Κουίστογκ τῆς Οὐαλλίας, ἐστοίχισε τὴ ζωὴ ἑπτὰ Ἑλλήνων ναυτικῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ ἀνθυποπλοιάρχου τοῦ τοῦ σκάφους Διονυσίου Καλλινίκου. Ὅταν τὸ πρῶτον ἐξεδηλώθη ἡ πυρκαϊὰ στὸ πετρελαιοκίνητον αὐτὸ φορτηγὸν τῶν 9.000 τόννων, ποὺ ἐγκαινίασε τὸ ναρθηνικό του ταξεῖδι στὸν Περσικὸ κόλπο τὸν περασμένον Ἰανουάριον, εὗρε καὶ τὸν ἄτυχη αὐτὸν νέον ἀποκλεισμένον στὸ διαμέρισμά του· καὶ ἔτσι ὁ Διονύσιος Καλλίνικος βρῆκε τραγικὸ τέλος μέσα στὴ κόλαση τῆς φωτιᾶς. Ἦταν γραφτὸ νὰ νὰ παλαίσουν τὰ 35 χρόνια του μὲ τὰ πιὸ ἐπικίνδυνα αὐτὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως: Τὴ φωτιὰ καὶ τὴ θάλασσα, τὴ θάλασσα ποὺ τόσο ἀγάπησε καὶ ποὺ ἡ εἰμαρμένη του τὸν εἶχε τάξει νὰ τὴν ἀκολουθῇ, παρ' ὅλο τὸ ναυάγιο ποὺ ὑπέστη οὐτος κατὰ τὸ 1936 στὸ Κεφαλωνίτικο φορτηγὸ «Σπύρος» στὶς Πορτογαλικὲς ἀκτές, τὴ θάλασσα, τέλος, ποὺ αὐτὴ δέχτηκε στὴν ἀγκαλιά της πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καὶ τὸν πρῶτο του ἀδελφό, τὸν Μάκη Καλλίνικο.

Δὲν θὰ ἀναφέρουμε ἐδῶ τὶς ἀρετές, τὴν εὐγένεια, τὴ καλωσύνη καὶ τὴ φιλοτιμία τοῦ Διονυσίου Καλλίνικου, γιατὶ ὅλα αὐτὰ ἦσαν γνωστὰ σὲ ὅλο τὸ νησί μας καὶ ἰδιαίτερα στοὺς κατοίκους τῆς Ἐρύσσου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἠγαπᾶτο καὶ ἐλατρεύετο ὁ νέος αὐτὸς μὲ τὴ χρυσῆ καρδιὰ καὶ τὴν ἀπέραντη καλωσύνη. Ἐμεῖς γνωρίζαμε τὸν Διονύσιον Καλλίνικον ἀπὸ τὰ μαθητικὰ θρανία καὶ καλύτερα στὰ μετέπειτα μαῦρα χρόνια τῆς κατοχῆς, ὅταν αὐτὸς ἀγωνίζονταν γιὰ νὰ ζήσῃ στὸ ἰδιαίτερο πατρικὸ σπίτι του, στὸ Παληοστάρι τῆς Ἐρύσσου. Στὴ περίοδο αὐτή, ποὺ πέθανε καὶ ὁ γέρο πατέρας του, πάλευε τότε μόνος ὁ Διονύσιος Καλλίνικος ὀρφανὸς ἀπὸ πατέρα καὶ μητέρα, μὲ συντροφιά του τὰς ἤδη ὑπάνδρους εἰς τὴν περιφέρειάν του ἀδελφάς, στὴ πατρικὴ περιουσία του, μακρυὰ ἀπὸ κόθε κίνηση καὶ ἀμέτοχος τελείως κάθε ὀργανώσεως. Καὶ ἀνέμενεν οὕτως τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος γιὰ νὰ τρέξῃ πάλι στὴ θάλασσα.

Ἡ ἐπιθυμία του αὐτὴ πραγματοποιήθηκε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1945 καὶ ὅτε ἡ Ἑλλὰς ἀπηλευθερώθη πλέον ἀπὸ τὸν χιτλερικὸν ζυγόν, τότε ἄρχισε νὰ ροδίζῃ σ ἀ χείλη τοῦ Διονυσίου Καλλινίκου ἡ χαρὰ πῶς θὰ τοῦ δοθῇ καὶ πάλι ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴ σταδιοδρομία του στὴ θάλασσα καὶ νὰ δυνηθῇ οὗτος, συντροφιὰ πάλι μὲ τὴ γαλανόλευκο, νὰ περιέλθῃ τὴν Ὑδρόγειον. Δούλεψε σκληρὰ καὶ τίμια σὲ πολλὰ φορτηγὰ ἀπὸ τότε καὶ πολλοὺς κινδύνους ἀντιμετώπισεν ὁ καπετὰν— Διονύσης ὁ Καλλίνιεος ἀπὸ τὸ ἀτίθασσο αὐτὸ στοιχεῖο, τὴ θάλασσα. Πρὸ ὀλίγων δὲ μηνῶν, σ' ἕνα ἀγγλικὸ λιμάνι ἐπραγματοποίησεν οὗτος καὶ ἕνα ἄλλο ὄνειρόν του: Ὁ Διονύσιος Καλλίνικος ἐνυμφεύθη μίαν κόρην αὐστηρῶν ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ ποικίλων χαρισμάτων ἀπὸ ἄριστην οἰκογένειαν τῆς κωμοπόλεως τοῦ Φισκάρδου τῆς Κεφαλλωνιᾶς, ἐπὶ τούτῳ μετοβάσης τῆς νέας αὐτῆς στὴν Ἀγγλία. Ὁ γάμος του αὐτὸς δὲν ἄργησε νὰ τοῦ δώσῃ κοριτσάκι, τὸ ὁποῖον θὲν ἦτο τυχερὸν ὁ Διονύσιος Καλλίνικος νὰ τὸ γνωρίσῃ, διότι ἤδη ἡ σύζυγός του εὑρίσκεται στὸ Ἀργοστόλι.

Δυστυχῶς ὅλα αὐτὰ σβήσανε τὸ βροχερὸ βράδυ τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1951, ὅτε τὸ ραδιόφωνον τοῦ Λοτδίτουμᾶς ἀνήγγειλε τὸ θλιβερὸ ἄγγελμα τοῦ χαμοῦ του, τὸ ὁ-

ποῖον μᾶς τὸ ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἐπομένην αἱ ἐφημερίδες.

Τὸ γενικὸ πένθος καὶ ἡ συντριβὴ τῆς κοινωνίας μας, ἂς δώσουν παρηγοριὰ στὴν ἄτυχο σύζυγό του, ἀδελφάς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς του, ἡ δὲ φιλόξενος γῆ τῆς Οὐαλλίας ποὺ σκεπάζει τὸν καλὸν αὐτὸν φίλον καὶ ὑπέροχον νέον, ἂς εἶναι ἐλαφρά. Ἡ μνήμη τοῦ Διονυσίου Καλλίνικου θὰ μείνῃ αἰωνία καὶ μεταξὺ ἡμῶν.

Χ. Σ. ΤΣΑΣΗΣ

Ἀργοστόλι Φεβρουάριος 1951

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΓΡΙΠΠΗ ΤΟΥ 1951

Ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. ΑΘ. ΣΙΩΡΗ

Ἡ ἐπιδημικὴ γρίππη, μεταδιδομένη μὲ εὐκολίαν καταπλήσσουσαν, ἔχει μεγάλην μολυσματικότητα, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ ἐπιδημικὰς καταστάσεις, εἰς διαφόρους χώρας, καθὼς συνέβη πολλαπλῶς κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας.

Ἀπὸ ἐτους εἰς ἔτος παρατηροῦνται εἰς διαφόρους χώρας τοπικαὶ ἐπιδημίαι, ὀφειλόμενοι εἰς τὸν αὐτὸν παθογόνον παράγοντα. Λίαν χαρακτηριστικὴ ἀπὸ ἐπιδημικῆς ἀπόψεως τυγχάνει ἡ προσβολὴ ὑπὸ τῆς γρίππης διαφόρων ἀπομεμονωμένων νήσων, τοῦ παθογόνου παράγοντος διακοιτιζομένου διὰ τοῦ πληρώματος τῶν πλοίων.

Ἐὰν εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου ἢ εἰς τοὺς ἐπιβάτας σημειωθοῦν κρούσματα γρίππης ταῦτα καθίστανται πρόξενα μεταδόσεως τῆς νόσου ε'ς τοὺς λιμένας τῆς προσεγγίσεως, ἤτις ἐξαπλοῦται πάραυτα λόγῳ τῆς βραχείας διαρκείας τοῦ σταδίου ἐπωάσεως, τὸ ὁποῖ ν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 48 ὥρας.

Ἡ παροῦσα ἐπιδημία τῆς γρίππης, ἀφορμηθεῖσα ἀπὸ τὰς Σκανδιναυϊκὰς χώρας, ἐξηπλώθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν Ὁλλανδίαν, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποκλείσῃ τὴν εὐρυτέραν ἐξάπλωσιν καὶ εἰς ἄλλας χώρας τῆς Εὐρώπης, ἕνεκα τῶν πολλαπλῶν γρσμμῶν τῆς ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας.

Ἡ γρίππη ὀφείλεται εἰς ειδικὸν ἰόν. Μέχρι τοῦδε εἶχον ἀπομονωθῆ δύο κατηγορίαι Α καὶ Β καὶ ἤδη καὶ τρίτη κατηγορία. Εἰς τὸν ἰὸν τῆς τρίτης κατηγορίας ὀφείλεται ἡ παροῦσα ἐπιδημία γρίππης (1951). Ὁ ἰὸς Γ' ἀπεμονώθη ἤδη ὁριστικῶς εἰς τὴν Σουηδίαν. Κατὰ συνέπειαν, ὁ γριπικὸς ἰὸς εἶνε πολύμορφος καὶ ὄχι ἑνιαῖος, δι' ὃ ἑκάστη ἐπιδημία φιλοξενεῖ ἴδιον ἰόν.

Ὁ ἰὸς εἶναι ἡ προβαθμὶ τῶν κυτταρικῶν στοιχείων (οὐσα προκυτταρικὴ) ἥτις συμπεριφέρεται ἄλλοτε ὡς χημικὴ οὐσία καὶ ἄλλοτε ὡς ζῶσα ὅλη, καὶ ὑπὸ τινων ἐρευνητῶν δὲν ἀποκλείεται ἡ προϊοῦσα ἐξέλιξις τοῦ ἰοῦ εἰς μικρόβιον. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, αἱ γνώσεις μας διὰ τοὺς ἰοὺς διηυρύνθησαν καὶ κατόπιν ἐπιμελεστάτων καὶ κοπιωδῶν ἐπιστημονικῶν διερευνήσεων ἀπεδείχθη ὅτι πολλαὶ λοιμώδεις νόσοι ὀφείλονται εἰς ἰοὺς. Οἱ ἰοὶ ἄλλοτε ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῶν μικροβιολόγων ἀφανόζωα, ἐπειδὴ δὲν ἦσαν ὁρατοὶ διὰ τοῦ μικροσκοπίου, τοῦ ὁποίου ἡ μεγεθυντικὴ δύναμις ἦτο περιωρισμένη.

Τὸ μέγεθος τοῦ ἰοῦ τῆς γρίππης κυμοίνεται μεταξὺ 80—120 ἑκατομμυριοστῶν τοῦ χιλιοστομέτρου. Ἤδη, διὰ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ μικροσκοπίου εἶναι εὐκολωτέρα ἡ μεγέθυνσις τῶν ἰῶν καὶ ἀκοπωτέρα ἡ περαιτέρω ἐπιστημονικὴ ἔρευνα. Οἱ μεγαλείτεροι διηθητοὶ ἰοὶ ἔχουν διάμετρον 175 – 800 ἑκατομμυριοστῶν τοῦ χιλιοστομέτρου καὶ οἱ μικρότεροι 8 – 10. Διὰ νὰ συγκρίνωμεν τὸ μέγεθος τοῦ ἰοῦ παραλληλίζουεν τοῦτο πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ἐρυθροῦ ἀτμοσφαιρίου, τὸ ὁποῖον εἶναι 7.500 ἑκατομμυριοστὰ τοῦ χιλιοστομέτρου. Δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι τὰ μικρότατα καὶ ἀόρατα σωματίδια διὰ τοῦ συνήθους μικροσκοπίου, εἰσερχόμενα εἰς τὸν ὀργανισμὸν διὰ τῆς συμφυώσεώς των, ἀποκτοῦν μεγαλείτερον μέγεθος.

Οἱ ἰοὶ καλλιεργοῦνται καὶ πολλαπλασιάζονται ἐντὸς ζώντων κυτταρικῶν στοιχείων, ἐνῶ τὰ μικρόβια καλλιεργοῦνται ἐντὸς τεχνιτῶν θρεπτικῶν ὑλικῶν. Ὡς πύλη εἰσόδου τοῦ γριππικοῦ ἰοῦ θεωρεῖται ὁ βλενογόνος τῶν ἀεροφόρων ὁδῶν (ρινός, φάρυγγος). Ὁ γριππικὸς ἰὸς ἀπεμονώθη εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς ὑφηλίου. Ἀδιαμφισβητήτως, ὁ γριππικὸς ἰὸς ἐκασταχοῦ παρουσιάζει παραλλαγάς τινας, αἵτινες διαφοροποιοῦνται ἀπὸ τὰ λαμβάνοντα χώραν εἰς τοὺς πνεύμονας, ἐν οἷς ἄλλοτε ἐπικρατοῦν ἐκδηλώσεις καταρροϊκαὶ τῶν ἀνωτέρω ἀεροφόρων ὁδῶν καὶ ἄλλοτε ἐκδηλοῦνται ἀλλοιώσεις τῶν πνευμόνων.

Ὁ γριππικὸς ἰός, ἐρχόμενος εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ βλενογόνου, ἐξαπλοῦται περαιτέρω, δικην σταγόνος πετρελαίου ἐπὶ φύλλου χάρτου. Ἐκτὸς τῶν καταρροϊκῶν ἐκδηλώσεων τῶν ἀνωτέρω ἀεροφόρων ὁδῶν, προκαλεῖ ὁ γριππικὸς ἰὸς φλογιστικὰς ἐξεργασίας τῶν πνευμόνων, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζονται ὑπὸ οἰδηματωδῶν ἀλλοιώσεων. Μετ' οὐ πολύ, εἰς τὰς οὕτω παραχθεῖσας ἀλλοιώσεις τοῦ πνευμονικοῦ παρεγχύματος, προκαλεῖται πυώδης τῆξις, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς μετανάστευσιν δευτεροπαθῆ παθογόνων γονιδίων, προερχομένων ἐκ τῶν βρόγχων.

Κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τὴν Πανευρωπαϊκὴν 1918—1921 ἦτο κατάδηλος ἡ ταχύτης τῆς ἐξαπλώσεως, ἡ βαρεῖα πορεία καὶ ἡ προτίμησις εἰς εὐρωστα ἄτομα, τὰ ὁποῖα ὑπέκυπτον ἐνεκα τῶν βαρειῶν ἐπιπλοκῶν, αἵτινες ἐπηκολούθουν τὴν γριππικὴν λοίμωξιν. Κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τοῦ 1933, κατὰ μέγα ποσοστὸν ἡ γρίππη προσέβαλλεν ἰατροὺς καὶ νοσηλευτικὸν προσωπικόν.

Ἡ κλινικὴ εἰκὼν ποικίλλει εἰς τὰς ἑκαστοτε ἐπιδημίας καὶ εἰς τὰ νοσοῦντα ἄτομα.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ἡ γρίππη τῶν χοιριδίων λαμβάνει μεγάλην ἐξάπλωσιν, ἡ ὁποία, ὡς πρὸς τὰς νοσηρὰς ἐκδηλώσεις, συγγενεύει πρὸς τὴν γρίππην τῶν ἀνθρώπων. Ἐκ τοῦ πνεύμονος προσβληθέντων χοιριδίων ἀπεμονώθη ὁ γριππικὸς ἰός. Ἐκτὸς τοῦ ἰοῦ ἀνεφέρθη σαν καὶ βάκυλοι τοῦ Πφαϊφερ. Ὁ γριππικὸς ἰὸς εἰςτὰ χοιρίδια προκαλεῖ πολὺ περιωρισμένας διηθήσεις τοῦ πνεύμονος, ἐνῶ μεμιγμένος μετὰ βακύλων τοῦ Πφάϊφερ ἐπάγεται πολλαπλᾶς βρογχοπνευμονικὰς ἑστίας. Εἰς τὴν γρίππην, ἡ βρογχῖτις δὲν σπανίζει νὰ συνοδεύεται ὑπὸ ἐξοιδήσεως τῶν παρακειμένων λεμφαδένων (ὀδοντικὴ μορφή). Καίτοι ἡ ἐνέργεια τῶν διαφόρων ἰῶν ὑπό τινας συνθήκας δὲν εἶναι ταυτόσημος σὺχ' ἧττον ἡ διαφορὰ δὲν εἶναι θεμελιώδης, δι' ὃ ἡ γρίππη τῶν χοιριδίων δὲν στερεῖται σημασίας διὰ τὴν ἐξάπλωσιν καὶ διὰ τὴν ἐπιδημίαν τῆς γρίππης ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἵππος καὶ τὸ προβατον δὲν εἶνε εὐπαθεῖς εἰς τὴν γρίππην.

Διὰ τῆς προθεραπείας τῶν ζώων τούτων μὲ ἰὸν γρίππης, παρασκευάζονται ὀρροὶ διὰ τὴν παθητικὴν ἀνοσίαν τῶν ἀνθρώπων.

Ἀντιγριππικὸν ἐμβόλιον. Κατὰ τὸν χειμῶνα 1946—1947 παρεσχέθη ἡ εὐκαιρία νὰ δοκιμασθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἀντιγριπικοῦ ἐμβολίου εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Προφυλακτικὸς ἐμβολιασμὸς ἐγένετο κατὰ τὸ ἔτος 1946 εἰς 24 ὀνομαστὰ Νοσοκομεῖα, εἰς τρία δημοτικὰ σχολεῖα, εἰς νοσοκόμους τῶν ἐσωτερικούς ἀσθενεῖς καὶ εἰς τινας στρατιωτικὰς μονάδας. Εἰς τὸν προφυλακτικὸν ἐμβολιασμὸν ὑπεβλήθησαν 20 χιλιάδες ἄτομα καὶ 20 χιλιάδες παρέμειναν ἀνεμβολίαστα, πρὸς διαπιστωσιν τῆς θεραπευτικῆς ἀξίας τοῦ ἐμβολίου.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε παρατηρήσεων συνάγεται ὅτι τὸ προφυλακτικὸν κατὰ